

ליאור מזרחי

צילומים 2005-2016

ליאור מזרחי (1971) נולד וגדל בירושלים. הוא החל את קריירת הצילום שלו ב-1997 במקומון ירושלמי ואת רוב הידע המקצועי שלו רכש מתוך ניסיון מצטבר בשטח.

בהמשך צילם עבור סוכנות הצילום פלאש 90, העיתונים הארץ וישראל-היום וסוכנויות הצילום הבינלאומיות AP, AFP, ורויטרס. עבודותיו התפרסמו במגזינים בינלאומיים, בעיתונות היומית ובאתרים מובילים, כגון *Der Spiegel*, *Time Magazine*, *New York Times*.

כיום הוא עובד כצלם עצמאי שמצלם עבור סוכנות הצילום הבינלאומית *Getty Images*.

מזרחי הוא צלם שטח קלאסי שנמצא בחזית ההתרחשויות, הן במדינת ישראל והן בשטחי הרשות הפלסטינית. הוא ניחן בטיימינג של צייד, בחושים סוציולוגיים מפותחים וברגישות אסתטית. באופן פרדוקסלי גם רגעי האימה שמתועדים בצילומיו מקבלים מימד אמנותי באמצעות הקומפוזיציות המתגרות, התאורה ועושר הצבעים.

תמונותיו מהוות רפורטז'ה ויזואלית, שמציגה מקטע של מציאות ישראלית. הן מתאפיינות בתנועתיות מודגשת שמאפשרת לצופים לדמיין את הרגע שלפני הלחיצה על הכפתור ואת הרגע שלאחריו.

התערוכה מציגה צילומים שצולמו בשנים 2016-2005. הם מקפיאים רגעים של דרמה - מקצתם מאירועים שחלפו ונמוגו, כמו גיצי זעם שעפים ברוח, ומקצתם מאירועים שרישומם יחרט לשנים ארוכות.

השסעים המרובים בחברה הישראלית משתקפים באלפי רגעים, אשר נאספים בתערוכה לכדי סיפור ויזואלי רחב. זהו סיפורה של מדינה טעונה ואלימה שיושבת על הר געש חברתי.

האקלקטיות והאקראיות של האוסף משקפים את חוסר הוודאות ששורר בכל. אינך יודע מה יתפרץ ומתי, מה מהותי ומה שולי. אפשר והן משקפות גם את הבלבול שבו כולנו נתונים - את חיפוש הכיוון בתוך הכאוס היומיומי.

מזרחי מגיע בדרך כלל לאתרי הצילום ללא ידיעה מה בדיוק עומד להתרחש למול עיניו ומה תקלוט העדשה. הוא תצפיתן משתתף שקורא את התרחיש תוך כדי תנועה. ההחלטה על האובייקטים שיצולמו כמו גם על הטכניקה (זוויות צילום, מרחק וכו') מתקבלת בשברירי שניה. לעתים זו החלטה אקראית, שנעשית מתוך אינטואיציה ונסיון מצטבר ולעתים זו החלטה מודעת יותר, שבאופן בלתי נמנע מעורבים בה גם דעות פוליטיות, ערכים ורגשות.

שלב בחירת התמונות (לרוב מתוך מקבץ של מאות) ועריכתן מחייב עבודה רגועה ושקולה יותר, שיש בה שיקולים מקצועיים נוספים. כל צלם מחפש את התמונה המנצחת - מבחינת המסר ואיכות הצילום - אבל המציאות העיתונאית מורכבת ולא תמיד שיקולי הבחירה של העורך תואמים את אלה של הצלם. תערוכה רטרוספקטיבית היא אפוא גם הזדמנות עבור הצלם להציג את "התמונות המנצחות" שלו.

אוצר התערוכה: פרופ' עוז אלמוג, החוג ללימודי א"י